

MANUŠ

mravac — Školski list Osnovne škole Manuš-Split — Broj 12 — Godina 2021.

SADRŽAJ

4	ŠKOLSKA DOGAĐANJA
4	Lektira bez okvira
6	Smotra hrvatskoga školskoga filma 2019.
7	Zidovi nisu prepreke
8	Učenička zadruža
9	Dalmatinski suvenir
11	Zašto volim slobodne aktivnosti
12	eTwinning škola 2020.-2021.
12	„Our well-being“
14	„Hallo! Sprich mit mir!“
15	„Sjećanje na Vukovar“
16	Zlatna večer matematike
17	Zajedništvo i mir, Božić to smo mi!
18	Manuš stari težački
21	Manuška klapa
22	Dan ružičastih majica
23	Čitanjem do zvijezda
24	Folklorna grupa ljubavi
25	Manuški pričigini
26	Debata
27	Ivana Brlić-Mažuranić, u našoj školi!
28	Volim mlijeko
28	Kad si sretan, i sunce za tobom žuri
29	Dan planeta Zemlje
31	Susret sa spisateljicom Natašom Draganić
32	Veliko srce Manušana
33	Mlada volonterka
33	NATJECANJA
34	Manušani i matematika
35	Međuškolsko natjecanje iz emocionalne pismenosti
36	INTERVJU s bivšom učiteljicom OŠ Manuš – Ladom Režić
38	PUTOVANJA:
38	San ili java?
39	Jesen u Istri
40	PRAZNICI: Ovo ljeto imate što raditi!
42	JUNACI NAŠEG DOBA: Uz nas niste sami...
43	IDOLI: Millie Bobby Brown i Erling Braut Haaland
44	MRAVAC POLIGLOT

Dragi Mravcoljupci!

Znak da se polako vraćamo na „staro normalno“ je i Mravac u vašim rukama. Od ožujka prošle godine cijeli svijet se suočio s pandemijom koja je utjecala na sve dijelove našeg života. Kao da to nije bilo dovoljno, našu su zemlju pogodili razorni potresi čije će se posljedice sanirati godinama. U jednom trenutku sve je stalo ili se preselilo *online*.

Svima nama je teško pala nastava na daljinu; nismo se ispočetka najbolje snašli, nedostajali su nam prijatelji, kolege, učitelji... Bez obzira na sve i dalje smo vrijedno radili čemu svjedoči i naš Mravac. Osnovali smo zadrugu, postali eTwinning škola, snimili film, pjevali, plesali, pripovijedali, debatirali... Na natjecanju smo se u gotovo svim područjima pokazali u najboljem svjetlu. Sve to, naravno, poštujući epidemiološke mjere. Bravo za sve učenike i kolege koji su izvukli najbolje iz ovakve situacije; očito su se vodili onom „Kad ti život da limun, ti napravi limunadu!“

Dok nam ljeto polako kuca na vrata, zastanimo još jednom i razmislimo o svemu što smo u ovih godinu i pol dana proživjeli. Ostavimo mobitele i računala sa strane, dovoljno vremena smo proveli ispred njih. Iskoristimo ljeto za druženje s prijateljima i obitelji – uživo!

Urednica Ivana Goreta

LEKTIRA BEZ OKVIRA

Prošle godine predstavnike škole Manuš iznimno su srdačno ugostili partneri projekta u najzapadnijoj slavonskoj općini – Lipovljanima. Naime, Osnovna škola Josipa Kozarca nositelj je Erasmus+ projekta *Kreativni čitatelji* u sklopu kojega je osmislila projekt *Lektira bez okvira* kojemu su temeljni ciljevi buđenje interesa za čitanjem te poticanje kreativnog pristupa pri obradi lektirnih djela. Njihovom projektu pridružile su se i dvije partnerske škole: Osnovna škola Vidovec iz Vidovca i naša škola.

Ravnatelj, učitelji i knjižničari iz naše škole i škole iz Vidovca stigli su u Lipovljane 15.

listopada 2019. u večernjim satima, a zajedno su s nama stigli i naši učenici koji su bili smješteni u domovima učenika OŠ Josipa Kozarca.

Program je trajao 3 dana, a sudjelovali smo na različitim radionicama i nastavnim satima koji su bili posvećeni lektirnim djelima i njihovoj kreativnoj obradi.

Prvi dan smo prisustvovali nastavnim satima posvećenima *Šumi Striborovoj* Ivane Brlić-Mažuranić na kojima su učitelji različitih školskih predmeta na zanimljive načine odlučili spojiti lektiru sa sadržajima svojega predmeta. Posebno zanimljiva bila je i kreativna radionica

Predstavnici škola partnera na jednom mjestu

Fani u Slovačkoj kući predstavlja Splicane

Radionica Siniše Cmrka

Uvijek dobro raspoložene cure

Za stolom Josipa Kozarca

Smogovci na novi način

Kazalište sjena

Lektira i geografija

S djecom domaćinima

Razmjena ideja u opuštenoj atmosferi

poznatog televizijskog voditelja Siniše Cmrka kako na temelju jedne riječi nastaje pjesma.

Četvrtak je bio posvećen kreativnoj obradi lektire Poštarska bajka te debati čija je glavna teza *Knjiga je bolja od filma ili TV serije*. Učenici su izrađivali i logo projekta, a u večernjim satima zajedno smo posjetili Slovačku kuću gdje su udruge nacionalnih manjina predstavile svoje običaje i kulturu.

Zadnji dan bio je iznimno kreativan jer smo imali priliku razgledavati *Lektirni sajam* na kojemu su učenici škole iz Lipovljana kreativnim,

originalnim i zanimljivim zadacima predstavljali lektirna djela. Imali smo priliku zaigrati razne igre, prisjetiti se djela koja smo pročitali te smo dobili mnoštvo ideja za novi pristup čitanju i analizi lektire. Sajam je završio zajedničkom izradom mozaika od recikliranog papira te predstavom kazališta sjena. Domaćini su nam za oproštaj priredili večeru u školi te druženje uz pjesmu i ples za one odvažne na improviziranom disko podiju.

Ivana Goreta

‘Čarolija’ na jezicima partnerskih škola

Ukrajinski narodni ples

SMOTRA HRVATSKOGA ŠKOLSKOGA FILMA 2019.

Kažu da vrijeme brzo prolazi, a tome smo se uvjerali svi koji smo osam godina živjeli svakodnevicu, a zatim – odjednom – zakoračili u novo poglavlje života. Uz osnovnu školu svi vežemo najljepše uspomene, makar se to u tome trenutku tako i ne čini pa je moći provesti dva dana daleko od nove stvarnosti, s ljudima s kojima si dijelio svaki dio djetinjstva, prilika koja se ne propušta. Smotra hrvatskog školskog filma bila je upravo to.

Zvoni mobitel, na ekranu dobro poznato ime, učiteljica iz Osnovne koja nas je naučila svemu što znamo. Kaže da su nam prihvatili film i pozvali nas na Smotru u Veliku Goricu. „Okej, čut ćemo se“, kažem i odmah krenem zvatiti drage ljude na ponovno okupljanje. Ni gimnazija, ni ispiti, ni sve obveze nisu nas spriječile da spakiramo stvari i krenemo put sjevera. Katarina Franceschi, Duje Kuzmić, Karla Manojlović, učiteljica i ja krenuli smo jednim autobusom, a Luka Kovačev drugim. Paula Vojnović nam se nažalost nije mogla pridružiti, dovoljno je reći MIOC. U Velikoj Gorici saslušali smo otvaranje same Smotre, pogledali par videouradaka kolega iz cijele zemlje, a zatim se uputili u obilazak grada.

Ponovno boraviti s istim ljudima s kojima si odrastao, doista te učini ispunjenim. Unatoč činjenici da smo svi njegovali imidž klasičnih

Podrška ravnateljice dobro je došla

gimnazijalaca, bilo je jače od nas u pola noći igrati Alias i gledati filmove, zajedno s ‘profom’. Ako ništa, barem za dobra stara vremena. Ujutro su nas dočekala topla peciva na stolu, a nakon kratke šetnje po užem centru Gorice, zaputili smo se prema Osnovnoj školi Eugena Kumičića gdje je premijerno prikazan naš film izrađen u osmome razredu. *Vrijeme za promjene*, tako smo ga simbolično nazvali. S obzirom da razrađuje aktualan problem vršnjačkoga nasilja, osnovna je misao filma potaknuti male i velike ljude na promjene. S druge strane, znali smo da je taj film posljednja stvar na kojoj zajednički radimo i

Oproštaj sa stilom

da, koliko god to ignorirali, uskoro stiže upravo vrijeme za promjene. Priznajem, bilo mi je neugodno gledati sebe na velikom platnu u prepunoj kino dvorani, ali gromoglasni pljesak publike po

završetku prikazivanja dao nam je vjetar u leđa. Došla nas je podržati i ravnateljica koja je u to vrijeme bila na poslovnom putovanju u Zagrebu.

Upoznali smo mnogo novih ljudi i stekli jedno novo iskustvo, a uz to obnovili neka stara prijateljstva. Iako smo se već u autobusu na povratku kolektivno hvatali knjige, sudjelovanje na Smotri hrvatskoga školskoga filma 2019. godine učinilo nas je ponosnima i ispunjenima. Ovo je bio prvi put da su Manušani predstavljali boje svoje škole u

opakoj konkurenciji, a čvrsto vjerujem kako nije i posljednji.

Marino Kosor

ZIDOVI NISU PREPREKE

U okviru projekta „Zidovi nisu prepreke“ Nastavnog zavoda za javno zdravstvo uređen je sjeverni zid našeg školskog igrališta. U uređenju i oslikavanju zida sudjelovali su učenici Škole za dizajn, grafiku i održivu gradnju i učenici Škole likovnih umjetnosti zajedno sa svojim nastavnicima.

Ova akcija pokazuje kako zidovi ponekad mogu i spajati, a ne samo razdvajati.

Zahvaljujemo svim suradnicima, učenicima, nastavnicima i nositeljima ovog projekta što su uljepšali naše školsko igralište!

Tonka Orlandini

Sjeverni zid u novome ruhu

UČENIČKA ZADRUGA

Naša škola ima dugogodišnju tradiciju njegovanja kulturno-povijesne baštine. Njeguje tradiciju izrade rukotvorina s povijesnim, narodnim obilježjima. Čuva od zaborava glagoljicu, vještinu pletenja i kukičanja, šivanja, ističe važnost poznavanja i upotrebe ljekovitog bilja našeg podneblja, razvija svijest o ekologiji, humanim vrijednostima, razvija umjetnički izričaj kroz oslikavanje kravata, odjevnih predmeta i platnenih vrećica, torbi. Učenici se također uče osnovama dizajna i oblikovanja kamenom. Kravata se istakla kao prepoznatljiv detalj identiteta škole.

Sve navedeno provodi se kroz izvannastavne aktivnosti škole, a rezultati se prezentiraju kroz prigodna obilježavanja kao Dan kravate, fešta svetoga Duje, Dan škole, božićne sajmove, dobrotvorne sajmove. Duh poduzetništva prožima svaku od tih aktivnosti i prigoda. Promovirali smo se u lokalnoj zajednici i nacionalnoj razini kroz projekte „Lektira bez okvira“, „U svijetu bajki Ivane Brlić Mažuranić“ i „TaSDi – PBS“. Također, i u Europi kroz Erasmus projekte „Od starog pisma do novog prijateljstva“ i „Mi djeca EU kažemo.“

Potaknuti takvim iskustvima kroz koja je uvijek bio protkan duh poduzetništva javila se ideja da se škola prijavi za dobivanje statusa Učeničke zadruge. Angažirali smo se oko imena, logotipa i ostalih potrebnih obilježja zadruge. Učenici su zdušno i aktivno pokušavali pronaći pravo likovno rješenje za logotip koji bi najvjerodostojnije prikazao rad i učenike. Odluka je pala na varijantu koja proizlazi iz forme logotipa škole s točkicama iznad slova koji prikazuje Šegrtiće te velikom točkom koja ih vodi. Glavni lik predstavlja naše projekte i aktivnosti u školi. Njegova glava je u obliku botuna koji predstavlja pletenje, šivanje i ostale rukotvorine, slovo

Majice s motivima mora i Splita

‘g’ tvori kravatu kao naš dugogodišnji projekt, a ruke simboliziraju zajedništvo, slogu i rad. Prve zanatske vještine u ovoj zgradi učile su se već pod okriljem Salezijanaca. Naime, bračnom paru Martinis Marchi prvim vlasnicima zgrade, sudbina nije bila naklonjena glede nasljednika, djece. Zgradu poklanjaju Salezijancima koji osnivaju sirotište i obučavaju dječake zanatima. Taj povijesni detalj bio je inspiracija za ime naše zadruge Šegrtići.

Zadovoljili smo potrebne pravne i tehničke uvjete te 28. svibnja 2020. godine na naše veliko zadovoljstvo dobili Odluku o prijemu u redovito članstvo Hrvatske udruge učeničkog

zadugarstva te sada znamo kada ćemo slaviti rođendan naše zadruge.

Izvanastavne aktivnosti škole (Mali glagoljaši, likovne grupe nižih i viših razreda, Kreativne radionice, Eko grupa, Mali apotekari, Manuški šegrti) nositelji su rada zadruge. Voditeljica zadruge učiteljica je likovne kulture Ana Pletikosić, a koordinatorica i zadužena za marketing je pedagoginja Vesna Grubić.

Na 32. državnoj smotri učeničkih zadruga Republike Hrvatske prezentirali smo kravatu. Učenice Barbara Burazin, Zara Radosavljević i Ana Melada predstavile su nas kroz aktivnost oslikavanja unikatnih svilenih kravata s prepoznatljivim motivima promičući nacionalni identitet i kulturno povijesnu baštinu našeg zavičaja.

Također, zadruga sudjeluje u radu projekta „Dalmatinski suvenir“ unutar Centra izvrsnosti poduzetništva te projekta „Čuvari baštine“ unutar programa Baštine.

Vesna Grubić

Stare splitske kuće... u umanjenom obliku

Torbe s motivima mora

DALMATINSKI SUVENIR

Uoči dana zaštitnika našeg grada, predajom dvadeset oslikanih svilenih kravata u Centar izvrsnosti SDŽ, projekt *Dalmatinski suvenir* priveden je kraju. Učenici 4.b razreda, Dora Božanić i Darian Duka, bili si naši izaslanici. U splitskoj narodnoj nošnji, ponosno i vedro, predali su proizvode malog vrijednog tima njihovog razreda te truda učenica likovne grupe šestih i sedmih razreda. Pod budnim okom učiteljice Mirjane Pribudić i učiteljice likovne kulture Ane Pletikosić, slikali su strpljivo motive zavičaja na svilenim kravatama. Uz Doru i Dariana,

Predstavnici škole Manuš

u malom timu su bile Leona Bajto, Ana Jelaska, Lara Grgurević i Miriam Karol Maretić.

Učenice likovne grupe šestog razreda Barbara Burazin, Roza Mijalić, Katija Hodžić i Sara Vrdoljak maštovito su oslikale kravate temom podmorja, zaštićenih vrsta. Učenice sedmog razreda Zara Kovačević i Ida Orlandini svojom maštovitošću i strpljivošću izvedbe, vodene i praćene od strane mentorice, naslikale su motive zavičaja s prepoznatljivom arhitekturom i lijepim prikazom „različitih raspoloženja“ površine mora.

Dora je jako lijepo, kratko i jasno opisala postupak nastajanja proizvoda. Iz njenih riječi, dalo se zaključiti da sam postupak slikanja traži maštovitost, veliko strpljenje, preciznost, ustrajnost učenika, kao i njihovih mentora.

Vesna Grubić, pedagoginja škole, pobrinula se za izradu vedre i elegantne ambalaže za kravate.

Dora Božanić, 4.b

Ambalaža za kravate

Osim spomenutih učiteljica i pedagoginje, učenike je pratila i ravnateljica škole, koja je s par riječi predstavila šire aktivnosti škole vezane uz kravatu.

Naš mali tim srdačno je dočekaao ravnatelj Centra izvrsnosti SDŽ Ivan Zelić. Predstavio nam je tim Centra izvrsnosti: gospodu Zoranu Bašić Plazibat, njihovog „dobrog duha“ – psihologinju Anu Majić, poduzetnog i svestranog Dragana Šupu i Tonija Jagnjića – osobu za „nove tehnologije“. Mali vrijedan tim koji svojom aktivnošću potiče okolinu na napredovanje u više segmenata života.

Ana Pletikosić

Kravate koje bi svatko rado stavio oko vrata

ZAŠTO VOLIM SLOBODNE AKTIVNOSTI

Zašto volim slobodne aktivnosti? Možda zato što radimo zabavne i kreativne stvari. Možda zato što učimo raditi stvari koje su radile naše bake. Ja mislim da volim slobodne aktivnosti zbog svega toga, ali i zbog onoga što jako volim, a to je druženje s prijateljima. Neke od stvari koje često radimo su pletenje narukvica od makramea i osnovni bodovi šivanja iglom i koncem. Naučili smo pletiti vunenih šal prstima, izrađivali vunenene kapice i pompone u različitim bojama. Naš razred krasi i dva prekrasna jednoroga od vune i papira.

Lola Stipičić, 4.a

Jednorogi

Dana Bonačić

Narukvice od makramea

Marlena Bebić i Petra Sladoljev sa šalovima koje su same isplele

Marta Grčić

Lola Stipičić

eTWINNING ŠKOLA 2020.-2021.

Naša škola nagrađena je oznakom eTwinning škole 2020.-2021.!

Što je oznaka eTwinning škole?

eTwinning škole izvrsni su primjeri toga kako škole imaju višestruke koristi od eTwinninga. Te škole aktivno promiču vrijednosti i pedagošku praksu eTwinninga, referentna su točka za svoju lokalnu zajednicu i predstavljaju model za druge škole.

Ponosni smo što je prepoznata kvaliteta rada naših učenika i učitelja kroz mnogobrojne eTwinning projekte, što smo razvili različite vještine, ostvarili suradnju s drugim školama diljem Europe i time unaprijedili kvalitetu cjelokupnog odgojno-obrazovnog procesa.

eTwinning School

Ovo priznanje bit će nam dodatni poticaj za daljnji rad i nove izazove koji su pred nama.

Tonka Orlandini

eTwinning projekt

„OUR WELL-BEING“

Šest škola iz tri različite zemlje započelo je zabavno istraživanje na temu našeg mentalnog zdravlja. U sklopu teme učenici su istraživali ova važna životna pitanja:

- » Kako biti sretan? Što je potrebno za sreću?
- » Utjecaj glazbe, hrane, sna, vitamina D, sunca, prijateljstva, sporta, hobija, prirode, kućnih ljubimaca na naše mentalno biće
- » Zabavne aktivnosti u vrijeme *lockdowna*.

Do sada su imali dvije velike međunarodne videokonferencije. Na prvoj su se upoznali s partnerima iz Italije, Hrvatske i Srbije, a druga je bila izložbenog karaktera – Međunarodna izložba sreće. Temeljem vršnjačkog vrednovanja prikazani su najbolji uradci na temu ‘Što me čini sretnim?’.

Logo – Adrian Bakotić, 5.a

U 5.a sve je grohotom nasmijao Marino Gnječ sa svojim smiješnim videom.

Rafaela Vučica iz 5.b sve nas je podsjetila koliko je zabavno čitati, a Luka Tomić iz 5.c izradio je predivan video o zabavnim aktivnostima 5.c.

5.a je ozbiljno shvatio zadatak pa su Adrian Bakotić i Leona Šerić kreirali i dva loga 5.a razreda, a to je ikona pjetlića koja vjerno prati sve lekcije prof. Tajane Bundare, a učenike toliko zabavi svojom pojavom da je završio na počasnom mjestu loga ovih veselih petaša.

Petra Perić napisala je pjesmicu 'Kako biti sretan?'

How to be happy?

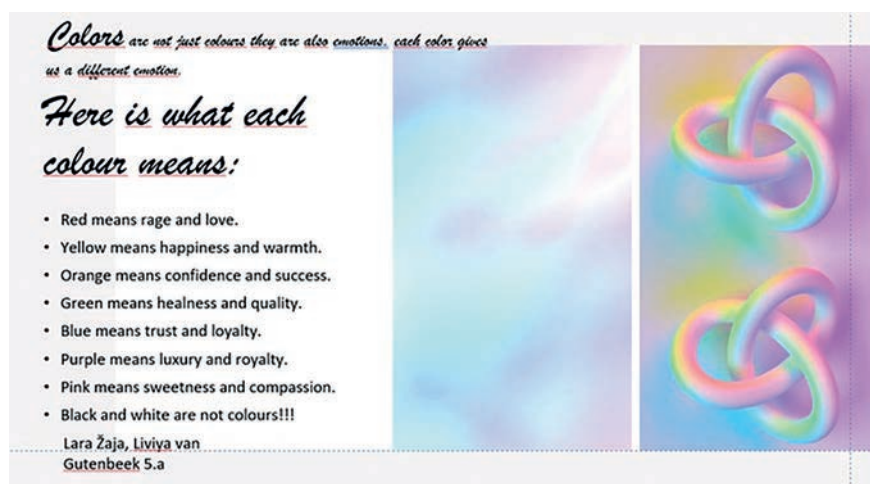
When you want to be happy every day,
all you need to do is smile.

Don't cry if you are sad,
call your friends and family,
they 'll be glad and you won't feel sad.

Maybe happiness is
something else for you,
but for me this is all I need.

Petra Perić, 5.a

Lara Žaja osmislila je himnu 5.a, a zajedno s curama iz razreda i plesnu koreografiju koju su

Boje – Lara i Liviya, 5.a

Utjecaj prirode na čovjeka – Leona i Antea, 5.a

svi zajedno zaplesali. Skenirajte QR kod, poslušajte našu himnu i pogledajte ples 5.a.

Ubrzo slijedi i treća, zadnja videokonferencija na kojoj ćemo prikazati najbolje uradke o utjecaju glazbe, hrane, sna, vitamina D, sunca, prijateljstva, sporta, hobija, prirode, kućnih ljubimaca na naše mentalno biće.

Projektom dirigira osnivačica projekta prof. Tajana Bundara, a suradnici u projektu su prof. Vlastelica i prof. Janković.

Projekt je integriran u nastavu engleskog jezika.

Tajana Bundara

Logo – Leona Šerić, 5.a

eTwinning projekt

„HALLO! SPRICH MIT MIR!“

Strani jezici igraju važnu ulogu na tržištu rada i bitna su komponenta vještina 21. stoljeća, no nažalost, u osnovnoj školi, drugi strani jezik je potpuno marginaliziran i ne uživa status koji mu pripada s obzirom na cjeloživotnu vrijednost koju pruža. Kako bi podigla jezične kompetencije i motivaciju naših učenika za učenje stranih jezika, prof. Tajana Bundara kreirala je ovaj projekt usmjeren primarno na vještine govorenja i slušanja – Hallo! Sprich mit mir!.

U suradnji sa savjetnicom za njemački jezik Ankom Marić iz OŠ Kamen-Šine, želja je povezati učenike na lokalnoj razini i nastavno gradivo oživjeti kroz videokonferencije koje su se odvijale u kvartalnom vremenskom okviru uz dodatno obilježavanje posebnih dana.

Metode koje smo upotrebljavali su suradničko učenje, učenik-učeniku, projektni radovi, igrifikacija, uporaba IKT-alata.

Partner u projektu je i OŠ Žnjan-Pazdigrad pod vodstvom prof. Anite Markovine.

Svi sadržaji nalaze se na Wakeletu i Padletu. Evo kako to izgleda. Ovo je primjer obrade teme Karneval.

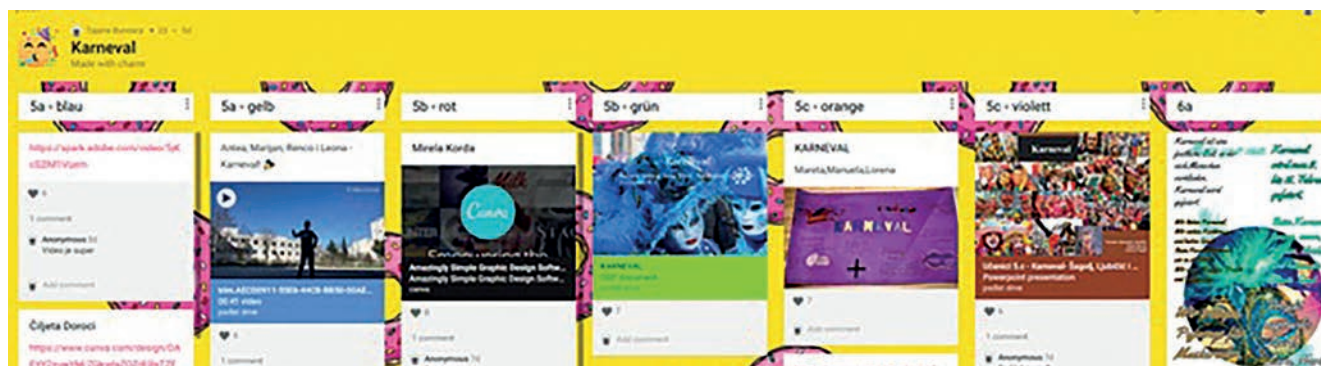

Videokonferencija Hallo! Sprich mit mir!

Tajana Bundara

5.a na međunarodnoj konferenciji

Karneval

5.c pomno prati...

Suradničko učenje u kutku za odmor

Uvijek dobro raspoloženi

Međunarodna izložba sreće

Izložba učeničkih radova

„SJEĆANJE NA VUKOVAR“

Povodom obilježavanja Dana sjećanja na žrtve Domovinskog rata i Dana sjećanja na žrtvu Vukovara i Škabrnje, 17.11. u Galeriji Zvonimir u Solinu otvorena je izložba učeničkih radova.

Naša škola je imala posebnu čast i zadovoljstvo sudjelovati na izložbi s prezentacijom likovnih radova učenika 4.b razreda i učenika viših razreda, pod vodstvom učiteljica Mirjane Pribudić i Ane Pletikosić.

Izložba je dostupna u online izdanju na Facebook stranicama Javne ustanove u kulturi Zvonimir Solin.

Vesna Grubić

Plakat za izložbu učeničkih radova „Sjećanje na Vukovar“

ZLATNA VEČER MATEMATIKE

Zlatna večer matematike 2020. u organizaciji učenika i nastavnika osnovnih i srednjih škola uz podršku Agencije za odgoj i obrazovanje održala se u utorak 1. prosinca 2020. godine.

Ovogodišnje teme bile su:

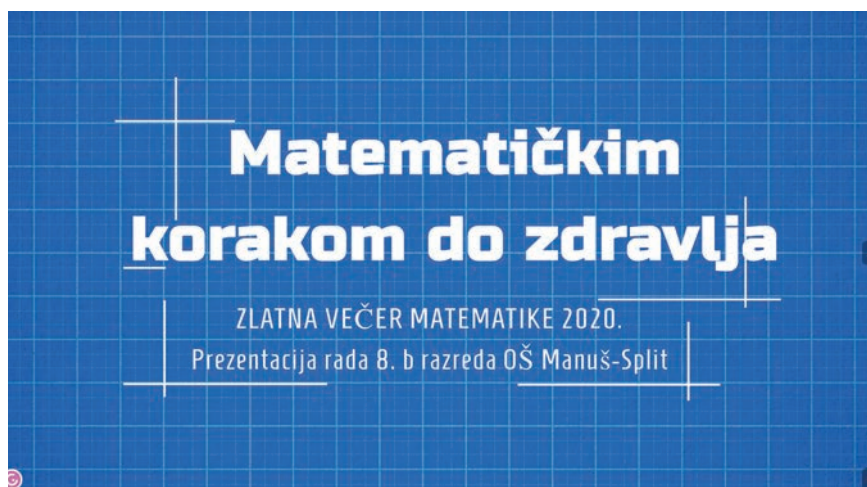
- » Matematika i fizika
- » Matematika je pola zdravlja.

Učenici OŠ Manuš sudjelovali su na *online* megakonferenciji s dvije aktivnosti.

Učenici 5. razreda pod vodstvom učiteljice Nelice Mitov odabrali su temu „Matematika je pola zdravlja“, a učenici 8.b razreda pod vodstvom učiteljice Lahorke Havranek Bijuković odabrali su temu „Matematičkim korakom do zdravlja“.

Logo Zlatne večeri matematike

Pogledajte našu prezentaciju – sigurno ćete čuti nešto korisno!

Učenici 5. razreda htjeli su pokazati da rješavanje logičkih zadataka („Klokan“, križaljke, sudoku...) pomaže očuvanju mentalnog zdravlja te da se matematika nalazi u našem svakodnevnom životu pa i u našem zdravlju. Kroz dijalog u stripu su prikazali kako bismo lako mogli brinuti o svome zdravlju – svi mi imamo instaliranu aplikaciju brojanja koraka, ali bismo i, kada jedemo, trebali gledati glikemijski indeks

hrane. Što je manji, to je bolje. Poručuju svojim vršnjacima da jesu mladi, ali nikada nije rano početi paziti na svoje zdravlje.

Učenici 8.b pripremili su projekt Matematičkim korakom do zdravlja. Htjeli su nas upozoriti da trebamo paziti na naše zdravlje, pogotovo s obzirom na trenutnu situaciju kada se manje krećemo, imunitet nam slabi i sve je ograničeno na usko područje kretanja.

Instalirali su aplikaciju za brojanje koraka, mjerili 7 dana svoje rezultate te ih obradili. Izradili su i kratka videa, recenziju aplikacije, podcast o *bodyshamingu* (omalovažavanju ljudi na račun izgleda) i brojaču koraka. Na kraju su pripremili prezentaciju sa svojim zaključcima koju možete pronaći na sljedećoj poveznici:

<https://bit.ly/matkorak>

Ivana Goreta

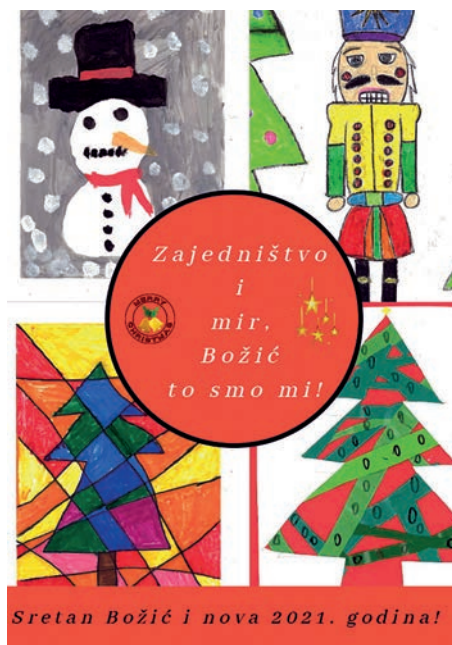
ZAJEDNIŠTVO I MIR, BOŽIĆ TO SMO MI!

Iako je ovaj Božić bio po mnogočemu drugačiji, u svojoj suštini uvijek ostaje isti – obitelj, zajedništvo, mir i ljubav.

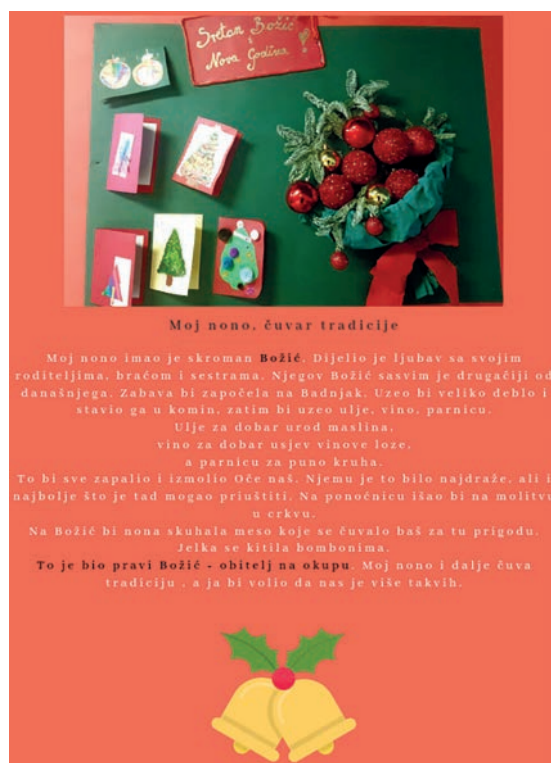
U duhu božićnoga zajedništva bake, djedovi i roditelji naših učenika podijelili su s nama priče, doživljaje, iskustva i sve ono što njima stvara toplinu oko srca kada pričaju o svom djetinjstvu i mladosti u vrijeme Božića. Njihovo iskustvo i njihova riječ koju daju u naslijeđe poklon je nama, a njima veselje. Hvala im!

Kratkom brošurom učeničkih literarnih i likovnih radova pozdravili smo 2020. godinu, s veseljem dočekali novu 2021. i na taj način svi- ma poželjeli sretan Božić i Novu godinu.

Marina Modrić

Naslovnica brošure

Toma Bogdanić, 6.c

Ivan Kuliš, 8.b (baka Anica Šiško)

„MANUŠ STARI TEŽAČKI“

Ove školske godine OŠ Manuš prijavila se na javni natječaj Centra izvrsnosti Splitsko-dalmatinske županije za projekt pod nazivom „Čuvari baštine“. Naziv je našega prijavljenog projekta „Manuš stari težački“. Nakon što smo uspješno prošli na javnom natječaju, krenuli smo u provedbu planiranih aktivnosti.

28. veljače započelo je snimanje dokumentarnog filma pod nazivom „Manuš stari težački“. Predstaviti naš Manuš, jednu od najstarijih četvrti „najlipšeg grada na svitu“ nije lagan zadatak, ali mala i vesela družina povjesničara odlučila je snimiti film kao posvetu Splitu kakav je nekada bio i kakav želimo sačuvati za neke nove generacije.

Zašto Manuš, zašto težački?

Ime Manuš prvi put spominje se u 15. stoljeću u jednoj mletačkoj ispravi i značilo je bunar Manuš (lat. puteus Manus). Baš ti brojni „dobri bunari“, kako su se znali nazivati, predstavljaju zaštitni znak našeg kvarta. Stanovnici Manuša bili su pretežno težaci, a u nešto manjem broju ribari i obrtnici. Obradivali su zemljišne posjede bogatih splitskih plemića i građana te su marljivo radili na crkvenim posjedima. Vlasnicima zemalja morali su davati stalan dio prihoda. Podsjetnik na neka davna vremena težačkog Splita kojeg više nema.

Nakon uvodnih kadrova u srcu palače na Peristilu te odlaska na vječnu Rivu, snimanje je nastavljeno u srcu Manuša u Vukasovićevoj ulici. Pogadate, „snimke“ za naš dokumentarac prikazuju bunar star preko 150 godina te kameni turanj u kojem se proizvodilo vino i ulje. Na trenutak u mislima mogli ste zamisliti vrijeme berbe grožđa i užurbanost na tim malim, ali „najlipšim“ ulicama Grada.

U našem projektu morale su biti prikazane i stare pučke kuće. Nezaobilazne konobe, balature s natkrivenim sularom i šufiti. Tu su i vječni luminari. Te „ponistre“ povrh krova, a opet svaka ima svoj krov. S pravom se zovu „krunom kuće“. Naši vrijedni manuški šegrti, koji su uključeni u ovaj projekt, izrađuju replike tih kamenih kućica koje najljepše simboliziraju našu četvrt.

Naš Manuš je nezaobilazan u povijesti Splita. O tome svjedoče ostaci iz antičkih vremena. Zbog toga smo snimali scenu arheološkog nalazišta pod nazivom „Ad basilicas pictas“. Radi se o ranokršćanskim bazilikama s krsnim zdencom koje su izgrađene vjerojatno krajem 5. stoljeća. Kako su pronađeni ostaci podnog mozaika bogato i lijepo ukrašeni, to nalazište poznato je kao ad basilicas pictas što znači ‘kod oslikanih bazilika’.

Pri kraju snimanja posljednje kadrove posvetili smo našoj školi. Prekrasna stara zgrada u kojoj su se odgajale i obrazovale generacije splitskih školaraca. Ova 109 godina stara ljepotica ponosno nosi naziv OŠ Manuš-Split te sa smiješkom podsjeća na početke hrvatskog školstva u Splitu. Prema povijesnim izvorima iz 17. stoljeća, pri crkvi Sv. Roka održavao se vjeronauk na hrvatskom jeziku, a nastavu su vodili svećenici glagoljaši. Još jedan simbol ustrajnosti hrvatskog naroda u teškim vremenima kada su ovim prostorima vladali Mlečani.

Ostaci prošlosti i nekih drugih vremena koje smo nastojali prikazati u ovom filmu još postoje, ali ih je sve manje. Zbog toga je naša zadaća i dužnost očuvati baštinu naših predaka. Zato vas pozivamo pogledati naš film jer naš Manuš živi vječno!

Mihovil Glavaš, 7.b

Učenici i učitelji voditelji

Glumci u pripremi

Kod manuškoga bunara

Snimanje prve scene

Maketa grada na Rivi

Na manuškim skalama

Gda. Ivanka Džemilji i učenici pored turnja

MANUŠ STARI TEŽAČKI

Ovaj projekt radi se o našem starom Splitu,
za Splićane prave on je najlipši na cilom svitu.

Građevine stare lipe su ka slika,
uništiti ih ne može ni rata vika.

Prisutne su tu ulice i kuće stare,
koje nove antene sve više kvare.
Varoš, Dobri, Manuš i Lučac, kvartovi su glavni,
u Splitu su oduvijek bili slavni.

Naša škola je isto jedna stara zgrada
u kojoj je uloženo dosta rada.
Sve se u tom lipom i starom gradu ističe,
turističke granice sve pomiče.

Nadamo se da će vam se projekt sviditi
i da će film gledanja vriditi.

Lena Kalašić, 6.c i Zara Zlodre, 6.b

Turanj

Nekad potleušica, danas apartman

Ostaci staroga Manuša

MANUŠKA KLAPA

Usprkos teškoj 2020. godini u kojoj nas je snašla pandemija, učiteljice naše škole osnovale su školsku klapu. Pod vodstvom učiteljice glazbene kulture Sandre Kovačević, Manuška klapa započela je s radom prvenstveno na tradicijskim klapskim napjevima, a zatim i obradama pjesama za klapsko pjevanje. Naša škola dugi niz godina njeguje tradicijsku kulturu vezanu uz ples i običaje našega grada. Učenjem o prošlosti cijenimo i razumijemo sadašnjost te čuvamo od zaborava tradicijske vrijednosti.

Cilj osnivanja Manuške klape je prenošenje znanja kroz generacije, razvijanje osjećaja za tradicijsko nasljeđe i njegovanje višeglasnog klapskog pjevanja. Sudjelovanjem u ovoj izvanstavanj aktivnosti glazbene kulture učenici će imati priliku usavršiti pjevačku tehniku i ovladati troglasnim *a cappella* pjevanjem.

S obzirom na nepovoljnu epidemiološku situaciju, članice klape svoj rad prezentiraju virtualnim putem. Do sada su se imale priliku predstaviti s tri skladbe i to tradicijskim božićnim napjevom *Svim na zemlji*, popularnom božićnom pjesmom *Joy To The World*, G. F. Händel arr. L. Mason te tradicijskim napjevom *Nije ono jubav prava*.

Sandra Katunarić

Jedna od mnogih proba

Mlade snage s mentoricom

U božićnom raspoloženju

DAN RUŽIČASTIH MAJICA

Dan borbe protiv vršnjačkog nasilja je dan kada ljudi nose ružičastu majicu kao znak potpore. Ona je simbol njihovog stava protiv nasilja. Obilježava se širom svijeta. Inicijativa je pokrenuta 2007. godine. Sve je započelo u Kanadi kao znak podrške dječaku koji je trpio vršnjačko nasilje u školi samo zato što je bio odjeven u ružičastu majicu. Njegova ružičasta majica je simbolizirala potporu teško bolesnoj majci.

Nacionalni dan borbe protiv nasilja obilježava se posljednje srijede u mjesecu veljači. Od 2017. godine i Hrvatska podupire borbu protiv nasilja. To je prilika da se skrene pažnja na problem, uzroke i posljedice vršnjačkog nasilja u našim školama.

Mislim da nikoga ne treba osuđivati zbog toga kako je odjeven. Boja ne govori o tome kakvi smo kao osoba. Ona je samo simbol nečega pa bilo to u crtanju, odijevanju i sl. Od davnina nas uče da se dječaci igraju autićima, a djevojčice lutkama. Uče nas da dječaci nose plavu boju, a roza boju djevojčice. Mislim da ljudi ne bi trebali gledati svijet na takav način. To su obični stereotipi. Imam jednu prijateljicu koja se, dok je bila mala, voljela igrati dinosaurima i autićima. Pa što? Zar bismo svi trebali biti isti? Ljepota i bogatstvo su u različitosti. Zar bismo trebali napadati jedni druge samo zato što je jedan nevini dječak htio dokazati mami da nije sama i da je on uz nju?

Važno je razlikovati sukob, nasilje i zlostavljanje. Svaki sukob se može riješiti na miran i nenasilan način. Važno je razgovarati. Nasilje je agresivno ponašanje koje se treba spriječiti. Dogodi se jednom, za razliku od zlostavljanja, točnije nasilja koje se ponavlja više puta. Moramo spriječiti „jače“ da prestanu maltretirati „slabije“. Nasilje može biti: fizičko, verbalno, psihološko/emocionalno, seksualno, kulturno, ekonomsko, elektroničko... Svako nasilje

Dan ružičastih majica u našoj školi

boli! Tko na kraju ispadne slabić? Ako ne djelujemo, sudjelujemo.

Važno je biti prijatelj i podrška. Ostati hrabar unatoč svemu i potražiti pomoć. Trebali bismo biti potpora jedni drugima. Biti svoj i drugačiji je cool.

Ema Trumbić, 7.a

Zaustavimo nasilje!

ČITANJEM DO ZVIJEZDA

Kao i svake godine, tako i ove, u našoj školi se održalo natjecanje Čitanjem do zvijezda. Prijave su počele krajem rujna, a do školskog smo natjecanja trebali pročitati četiri knjige:

- » Matilda, Roald Dahl
- » Demon školske knjižnice, Morea Banićević
- » Miris knjige, Jadranka Klepac
- » Tom Gates – svjetski dan knjige najbolji u povijesti (dosad), Liz Pichon.

Sad znam što mislite; nije teško pročitati četiri knjige u dva i pol mjeseca, ali za natjecanje nije bilo bitno samo pročitati knjige, već smo uz pomoć bilježaka trebali zapamtiti što više informacija i detalja iz knjige. Bilješke smo pisali kako ne bismo morali čitati knjigu po 10 puta, iako neki jesmo. Natjecali smo se u kreativnom i teorijskom dijelu. Do školskog natjecanja smo zbog koronavirusa imali *online* sastanke s mentoricama – knjižničarkom Katarinom Škiljo i učiteljicama hrvatskog jezika Tamarom Domić i Marinom Modrić.

Neposredno prije školskog natjecanja smo se našli u školskoj knjižnici i sve knjige prošli zajedno. Školsko natjecanje održalo se 18. prosinca i na njemu smo sudjelovale Rafaela Vučica, Antea Gabrić, Lea Ostojić, Petra Horvat i ja.

Sve smo bile jako uzbuđene i jedva čekale da dođu rezultati. Na županijsko natjecanje smo prošle Antea, Rafaela i ja, a ono se zbog pandemije koronavirusa održalo 1. ožujka *online* u našoj školi. U teorijskom dijelu natjecanja u županiji se natjecalo 16 škola, a mi smo bili 6.. Za prolazak na državnu razinu nam je nedostajao samo jedan bod. U natjecanju za kreativne uratke Rafaela Vučica je bila 3. od učenika iz pet škola, ali nažalost nije prošla na državnu razinu. Što se može, bit će bolje dogodine kada pozivamo sve koji vole čitati da se pridruže i zabave.

Marina Vučica, 7.b

Rafaela Vučica, 5.b

FOLKLORNA GRUPA LJUBAVI

Učenici 4.b razreda članovi su Folklorne grupe u našoj školi i marljivi čuvari i promicatelji naše tradicijske kulture.

Grupa je to koja već tri godine predano odrađuje plesne probe i koja je uljepšala brojne manifestacije unutar i izvan škole.

Iako na probama bude puno smijeha i šale, na njima se ozbiljno i temeljito radi. Folklorno stvaralaštvo koje kroz ples njeguje ova grupa puno je više od dječjeg stvaralaštva. Nakon zahtjevne koreografije Starih splitskih plesova, naši folkloraši su cijelu proteklu školsku godinu uvježbavali završno kolo iz opere J. Gotovca „Ero s onoga svijeta“.

Njihov vrijedan rad na usvajanju plesnih koraka i pokreta, figura i prostornih formacija potvrdio je da se radi o posebnoj i predivnoj generaciji, generaciji ispunjenoj radošću i entuzijazmom i vođenoj ljubavlju. Takva djeca najveći su ponos i motivacija nama učiteljima da ustrajemo u prenošenju svega onoga što će obogatiti njih, a samim time i nas.

Prošle školske godine mali folkloraši uveličali su tradicionalno obilježavanje Dana kravate u dvorištu naše škole.

Dan kravate

Uz smijeh i šalu uvijek je lakše...

Dan kravate

U prosincu iste godine svoje su umijeće demonstrirali i u atriju Gradske uprave izvođenjem Starih splitskih plesova, kojom prilikom su oduševili sve prisutne i time na najbolji način još jednom predstavili našu školu.

Kruna cjelogodišnjeg rada trebao je, kao i prethodnih godina, biti nastup povodom Dana škole, kojeg folkloraši iščekuju s posebnim uzbuđenjem. Nažalost, globalna situacija s koronavirusom odgodila je tu manifestaciju za neka buduća vremena.

Ljudi su od davnina zaključili kako ples može potaknuti snažne emocije: uzbuđenje, sreću, ljubav, ponos...

...ali kad se radi, možemo biti i ozbiljni.

Ponosni predstavnici škole u Banovini

Posebno sam sretna što su upravo emocije prožimale trogodišnji rad s ovom divnom djecom, ali i ponosna na sve što su postigli. Jer upravo djeca omogućuju da tradicija živi dalje i da ne bude samo prošlost, već sadašnjost i budućnost.

Daniela Ilić

13. Manuški pričigin

CRTICE IZ OBITELJSKOG ŽIVOTA U DOBA ONLINE NASTAVE

Nitko nije mogao predvidjeti da ćemo i u ovoj školskoj godini naš Manuški pričigin morati prilagoditi okolnostima u kojima smo se našli. Nismo ga mogli održati uživo! Prošle godine smo ga objavili na web stranici Škole kao zvučni, a ove kao video zapis. Učenicima je već poznato da je naš pričigin, Dan obilježavanja pripovijedanja (20.3.), prilika na kojoj se javno u prisustvu uzvanika (učenika, učitelja, roditelja, djedova i baka) pričaju priče, a pri tome se svi druže i smiju.

Ovogodišnje priče inspirirane su dogodovštinama u obiteljskom okruženju za vrijeme *online* nastave.

Neke su snimljene u učionici, knjižnici, dvorištu ili hodniku škole, a neke u kućnoj atmosferi. Ako još niste, možete ih poslušati preko ove poveznice: <http://bit.ly/13manpricigin>

Zahvaljujem se svim učenicima koji su hrabro s nama podijelili svoju priču, a posebno onima koji sudjeluju prvi put.

Sudionici ovogodišnjeg 13. Manušskog pričigina bili su:

- » Mia Radan, 2.a
- » Andrea Desnica, 3.a
- » Ema Kandić, Marijeta Matijević, Jere Cipci i Jere Sanader, 3.b
- » Flora Marušić i Lucija Družijanić, 3.c
- » Marlena Bebić i Tonka Benić, 4.a
- » Miriam Karol Maretić, Marko Bitanga, Antea Ković, Lav Mlinar i Dora Božanić, 4.b
- » Leona Šerić, Lara Žaja, Tonko Lukšić, Rino Petrina, Petra Perić, Filip Mužinić i Toni Marović, 5.a
- » Šimun Malenica i Klara Kukoč, 6.c.

Učitelji mentori su: Antonija Markić, Ilijana Dominović, Tina Dadić-Tomić, Žana Vukičević, Fani Katić, Renata Širović, Mirjana Pribudić, Tamara Domic, Ivana Goreta i knjižničarka Katarina Škiljo.

Ostajemo uskraćeni za doživljaj povratne reakcije naših slušatelja što je učenicima izuzetno važno, no nadam se da ćemo se dogodine družiti uživo.

Katarina Škiljo

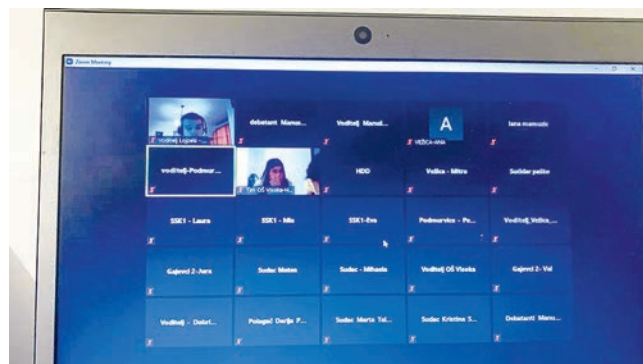

DEBATA

Debatni klub Manuš imao je zanimljivu i naporanu školsku godinu. Debatiralo se *online*, više nego uživo, ali to nas nije spriječilo u postizanju dobrih rezultata. Već u listopadu krenule su pripreme za KP Open turnir na kojem su sudjelovale ekipe iz cijele Hrvatske. Debatiralo se o tome trebaju li roditelji imati uvid u ocjene svoje djece. Debatanticama Josipi Franetović, Idi Orlandini te Fani Jukić ovo je bio prvi debatni turnir. Turnir je održan 18.12. preko Zoom aplikacije. Uslijedile su pripreme za međuzupanijsko natjecanje koje je okupilo, osim klubova naše županije i one iz Primorsko-goranske, ukupno 18 i održano je 5. i 6. ožujka. Debatiralo se na tezu Profesionalni sport ne treba financirati iz državnog proračuna te dva kola na *ad hoc* tezu, tj. tezu koju debatanti

S mentoricom Tamarom Domic

Online debatiranje

dobiju tog dana. Ovaj put našu ekipu predstavljale su: Josipa Franetović, Antea Gabrić te Ida Orlandini. Bili smo više nego uspješni jer smo se plasirali na državno natjecanje. Uskoro su započele pripreme za natjecanje jer teza nije bila lagana: Treba ograničiti broj mandata političkim i javnim funkcijama u državi. Natjecanje je održano od 13. do 15. svibnja preko Zoom aplikacije te je okupilo ekipe iz cijele Hrvatske.

Pobijedile smo u 3 kola te se plasirale u polu-finale gdje smo izgubile, ali smo osvojile 4. mjesto. Nakon cijele godine u debati, od turnira, međuzupanijskog te državnog natjecanja, više smo nego zadovoljne našim rezultatima i idemo dalje dogodne u nove pobjede!

Debatni klub Manuš

Cure su živjele debatu

IVANA BRLIĆ-MAŽURANIĆ, U NAŠOJ ŠKOLI!

Prošlo je više od godinu dana od kako smo se našli u situaciji da smo nastavu te cijeli naš društveni i poslovni život morali „zbiti“ u zidove stanova i kuća. Sve se promijenilo! Nismo izlazili vani, vidali prijatelje, odlazili u školu, na posao, kupovinu, kod doktora, na rođendane, pogrebe, posjete, slavlja, treninge, dvorane, bolnice, preglede, šetnje i sl. Većina vijesti odnosila se na neku novu, čudnu bolest, sličnu gripi, zvanu korona. Trebalo je vremena da se naučimo živjeti u okolnostima koje nikome nisu bile normalne. Jedni drugima smo bili dostupni samo *online* i jedva čekali da „život“ bude uživo.

Kada je broj oboljelih počeo padati, prvi povratak učenika u škole omogućen je u svibnju

Ivana Brlić-Mažuranić

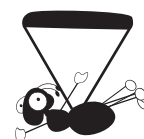
2020. Da što prije svi zaboravimo vrijeme izolacije, dosjetila sam se kako malo razveseliti djecu i kolege kad se vrate u školu.

Lutke su bile moje omiljene igračke u djetinjstvu pa sam jednu poželjela napraviti. Ova lutka, naša je poznata dječja književnica Ivana Brlić-Mažuranić. Ona je u hodniku naše škole dočekivala učenike i bila im veliko iznenađenje. Kasnije sam je prebacila u knjižnicu gdje s knjigom u ruci poručuje učenicima da je stvarni dodir s knjigom nezamjenjiv s virtualnim.

Katarina Škiljo

Ivana, ravnateljica i ja

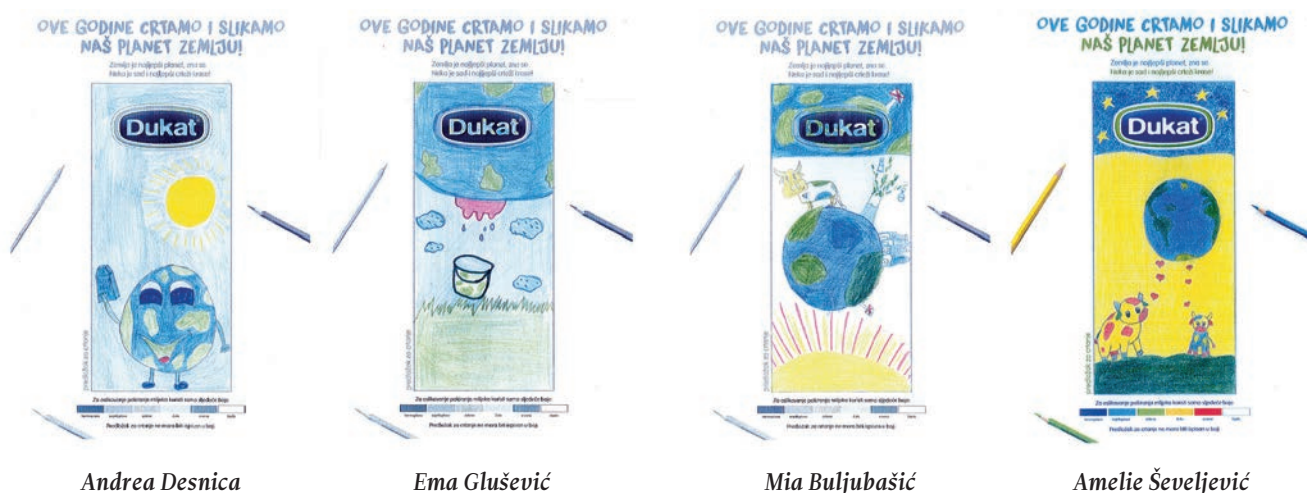

VOLIM MLIJEKO

Povodom obilježavanja Svjetskog dana školskog mlijeka koji se obilježava posljednje srijede u rujnu, DUKAT mliječna industrija d.d. i ove je godine raspisala kreativni likovni natječaj „VOLIM MLIJEKO!“ za učenike od prvog do četvrtog razreda osnovnih škola u Republici Hrvatskoj.

Birala su se četiri crteža koja će biti na pakiranju ograničenoga izdanja Dukatova trajnog mlijeka. Učenici 3.a razreda prijavili su se na natječaj i poslali svoje kreativne uratke.

Ivana Goreta

Andrea Desnica

Ema Glušević

Mia Buljubašić

Amelie Ševeljević

KAD SI SRETAN, I SUNCE ZA TOBOM ŽURI

Ovaj lijepi naslov bio je tema likovnog natječaja u sklopu manifestacije „U svijetu bajki Ivane Brlić-Mažuranić“. Riječ je o tradicionalnom događanju grada Slavenskog Broda. 18. travnja 2021., na datum rođenja Ivane Brlić-Mažuranić, ključeve svoga grada predali su djeci. Cijeli tjedan izložbe likovnih radova, kazališne predstave na gradskom trgu i u kazalištu, ulicama grada, nastale inspirirane djelima Ivane Brlić-Mažuranić, ožive grad.

Duje Kovač, 4.b

Gdje je naša škola u ovoj priči? Godinama se učiteljice i učenici naše škole odazivaju ovom likovnom natječaju i uvijek su radovi bili zapaženi, dapače, učestalo nagrađeni prvim mjestom.

Ni ova godina nije izuzetak.

Na sebi svojstven, dječji način pokazali su što njih čini sretnima. Razbuknula se dječja mašta, oživjeli kistovi i boje i ljepota se slila iz srca malih slikara i oživjela beživotni papir udahnujući mu dušu kroz prekrasne prizore ljubavi

i prijateljstva. Našeg Duju Kovača sretnim čini druženje s rođakom, šetnja prirodom i topli zagrljaj. Svojim radom pod nazivom „Moj rođak i ja“ osvojio je prvo mjesto u kategoriji likovnih radova od 1. do 4. razreda. Prava sreća nalazi se u naizgled malim, a tako velikim stvarima što se vidi i u Dujinom radu.

Mirjana Pribudić i Ana Pletikosić

DAN PLANETA ZEMLJE

Kao i svake godine u našoj školi se 22. travnja obilježava Dan planeta Zemlje ili Dan Zemlje (eng.: *Earth Day*).

Dan planeta Zemlje obilježava se širom svijeta kao upozorenje na opasnosti koje prijete životu na Zemlji, ekosistemima i urbanim zonama, uslijed razvoja industrije, povećane potrošnje energije, globalnog zatopljenja i klimatskih promjena.

Obilježavanje Dana planeta Zemlje podrazumijeva da svaki pojedinac svojim primjerom, nekom svojom akcijom ili konkretnim djelom doprinese očuvanju planeta Zemlje,

poput čišćenja, sadnje drveća, vožnjom biclom umjesto automobilom.

U našoj školi smo ga obilježili iako smo bili *online*, tako da su učenici predmetne nastave pogledali i prokomentirali video zapis u sklopu nastave biologije s učiteljicom Ivanom Vlastelicom, a kojeg možete pogledati i vi na DAN PLANETA ZEMLJE 2021. – Može li se nešto učiniti ili je kasno? – THINK ABOUT (<https://youtu.be/aj8-N6xsSsw>).

Također smo predložili par aktivnosti kojima možemo pridonijeti očuvanju našeg okoliša:

Ana Jakovina, 5.c

Lara Žaja, 5.a

Leona Šerić, 5.a

1. Razvrstavajmo otpad!
2. Skupljajmo plastičnu ambalažu i odlažimo je u odgovarajuće spremnike!
3. Stari papir reciklirajmo!
4. Koristi se platnenim vrećama umjesto plastičnim!
5. Štedi vodu!
6. Počisti otpad u svom okolišu!
7. Štedi struju!
8. Nagovori roditelje da hodaju i voze bicikl, umjesto da se voze automobilom!
9. Posvoji drvo (dogovori se s prijateljima iz razreda i posadite drvo ili neku drugu biljku, možete sudjelovati u akciji Boranka)!
10. Posvoji dupina! (plavi-svijet.org)
11. Slikovnice ili knjige koje ne čitaš, daruj školskoj ili gradskoj knjižnici!
12. Pronađi drugu namjenu starijim odjevnim predmetima!

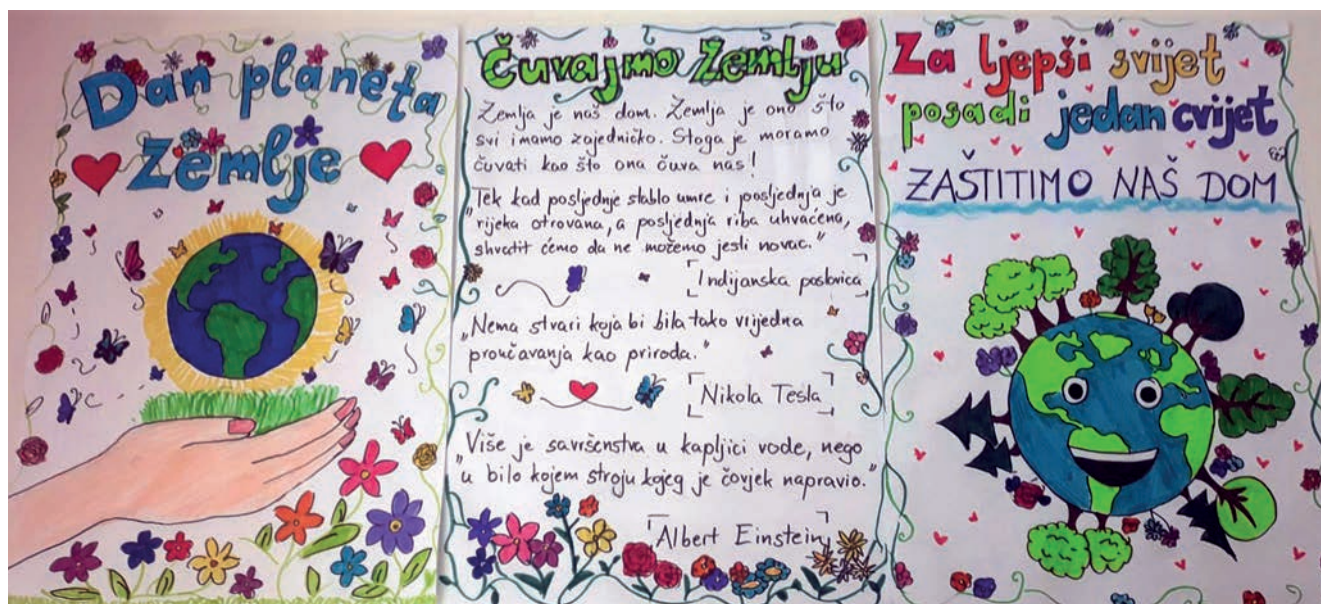

Lana Florijan Knežević, 5.b

13. Daruj nekom igračke kojima se ne igraš, nemoj ih baciti!

Učenici su crtali i pisali eko poruke te smo napravili i prezentaciju učeničkih radova.

Ivana Vlastelica

Iva Oreč, 8.b

SUSRET SA SPISATELJICOM NATAŠOM DRAGNIĆ

Osmaši u akciji - intervju na njemačkom jeziku

Nataša Dragnić, rodom iz Splita, sa završenim studijem germanistike i romanistike, potom i magisterija u Zagrebu, odlazi u Berlin kako bi pohađala diplomatsku školu i tako ostaje u Njemačkoj i postaje pisac. Izdala je četiri romana, od toga su dva – Svaki dan, svaki sat (Jeden Tag, jede Stunde, 2011.) i Krivo je jugo (Der Wind war es, 2016.) prevedena i objavljena i na hrvatskom tržištu.

Nataša predaje njemački za strance, engleski, francuski i hrvatski u Erlangenu i pristala je na suradnju s manuškima osmašima i petašima. Naime, osmaši su imali priliku isprobati svoje znanje njemačkog jezika kroz intervju s ovom čarobnom spisateljicom. Moderatorica cijelog intervjua bila je Iva Oreč, koja je sa svojim besprijekornim njemačkim, fluidno i sigurno vodila cijeli program. Ostali učenici su u grupama postavljali pitanja, i to prava novinarska pitanja prema Natašinim riječima.

Čitanje priča

Radionica kreativnog pisanja s petašima

Nataša je za petaše pripremila radionicu kreativnog pisanja. Bilo je to 60 živahnih minuta s rezultatom 5 zabavnih priča. Zadatak je i za nastavu engleskog jezika poslužio kao uvod u sljedeće gramatičko poglavlje. Ovo je komunikacijski pristup poučavanju gramatike kojim se potiče kreativnost, kritičko mišljenje i suradničke kompetencije.

Tajana Bundara

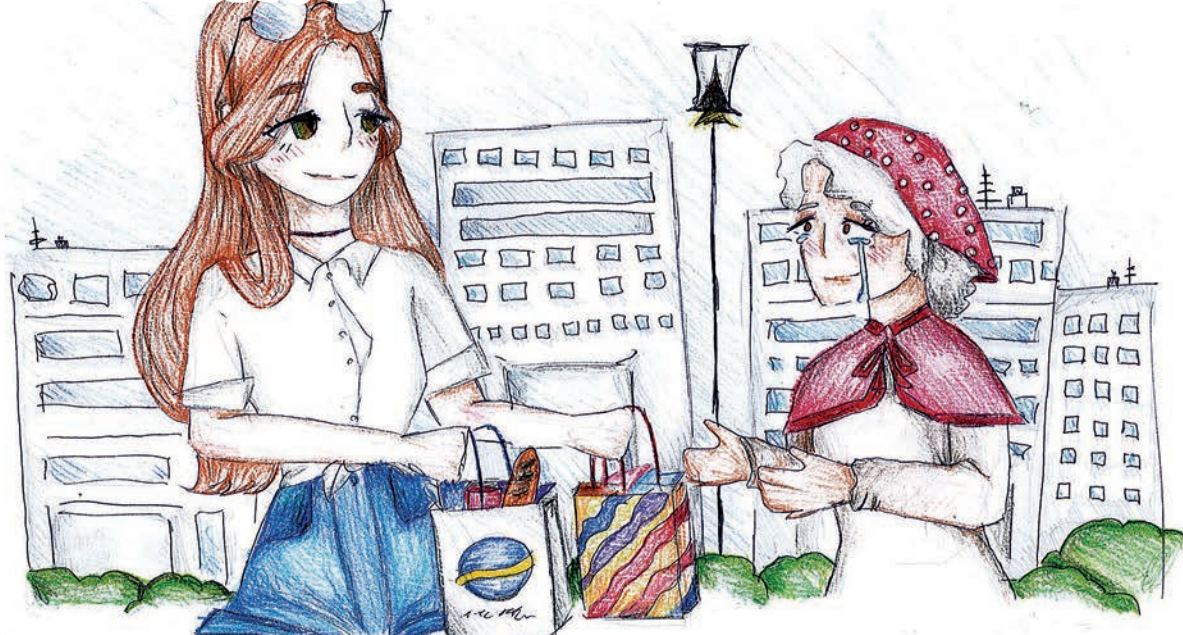
Online intervju

Radionica

VELIKO SRCE MANUŠANA

Sara Vrdoljak i Marijeta Matić, 6.c

Manušani su poznati po tome da se rado i često odazivaju humanitarnim akcijama. S obzirom na trenutačnu situaciju s pandemijom, ali i na razorne potrese koji su pogodili Sisak, Petrinju i njihovu okolicu, mnogi su se naši sugrađani našli u teškim životnim situacijama.

Krajem prošle godine sudjelovali smo u akciji prikupljanja sredstava za udrugu Sindrom Down 21 Split. Udruga za sindrom Down 21 iz Splita već više od 20 godina okuplja volontere i organizira terapeutske radionice za djecu i odrasle s Down sindromom te im tako pomaže razviti ključne kognitivne sposobnosti, psihomotoričke i socijalne vještine. Kroz glazbenu radionicu unaprjeđuju svoj govor i komunikacijske vještine. Ples i fizikalna terapija osiguravaju im pravilnije i jednostavnije kretanje. Kroz radionice kuhanja poboljšavaju motoriku i repetitivne pokrete te uče vještine potrebne za svakodnevni život, a defektološke terapije i druženje pomažu im da se uspješno integriraju u zajednicu.

Učenici, uz pomoć svojih roditelja, te učitelji i ostali djelatnici škole odmah su se nesebično

odazvali akciji te smo na račun Udruge uplatili 6000 kuna.

Želja da se pomogne javila se i nakon razornih potresa pa je odlučeno da će svaka županija u RH pomoći jednoj školi, njenim djelatnicima i učenicima. Splitsko-dalmatinska županija trebala bi skrbiti i pripomoći Osnovnoj školi „Ivan Goran Kovačić“, Gora. U ovoj akciji prikupljeno je više od 7000 kuna.

Uoči Uskrsa organizirali smo korizmenu humanitarnu akciju za naše učenike u potrebi, za one obitelji koje si ne mogu priuštiti neke prije nego potrebne stvari.

Ponosni smo na naše učenike i djelatnike koji s puno ljubavi misle na potrebite i uvijek su spremni pomoći. Nekada je dovoljno samo malo da se napravi velika stvar, da se usreći nečije srce. Kako je Majka Terezija rekla: „U ovom životu mi ne možemo činiti velike stvari. Možemo samo činiti male stvari s velikom ljubavlju.“ Na taj način ćemo učiniti svijet boljim mjestom, a Manušani čine upravo to i zato im velika hvala.

Ivana Goreta

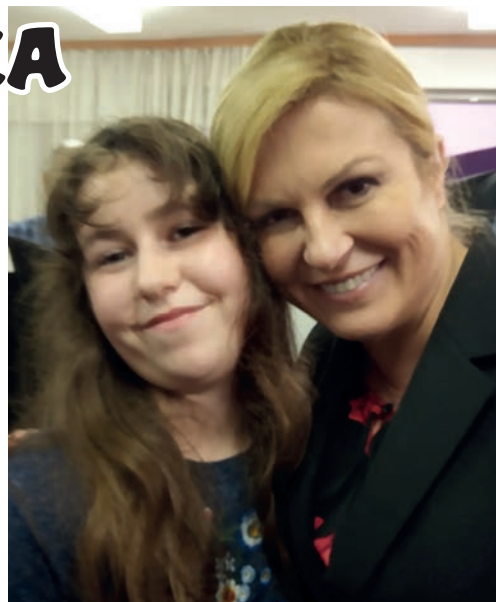

MLADA VOLONTERKA

Otkad se moja mama zaposlila u Udruzi slijepih, radim tamo kao volonter. Moja mama pomaže slijepima da dođu do svojih prava i pomagala, kao što je na primjer govorni sat. Govorni sat funkcionira tako da osoba pritisne dugme i čuje koliko je sati. Kako oni ne vide, za kretanje dobiju i dugi bijeli štap kojim ispituju ima li prepreka na putu. Međunarodni dan slijepih i Dan bijelog štapa obilježavaju se 15. listopada.

Neki slijepi imaju pse vodiče. Oni vode slijepu osobu po putu. U Splitu su tri psa vodiča. Sve sam ih upoznala. Zovu se Voice, Oskar i Grey. Bila sam i na predavanjima o psima vodičima. Psi se dresiraju u Centru Silver u Zagrebu. Najbolje pasmine pasa vodiča su labradori i retriveri te njihovi mješanci.

Pomažem mami u uredu, ali i kod različitih događanja kao što su domjenci, za Božić i Uskrs, i predavanja. Tada se okupe slijepu osoba, a ja im pomažem da se smjeste na svoja mjesta. Pomažem joj i složiti sendviče, kekse i kolače na tanjur te ih donijeti članovima udruge.

S bivšom predsjednicom

Tako volontiram kao videća pratiteljica, a to radim i na izletima na koje idemo. Volontiram i u radu Kreativne sekcije slijepih gdje sam pomagala kod izrade prirodnih sapuna i čaša.

Kao najmlađa volonter udruge, upoznala sam i bivšu predsjednicu Hrvatske Kolindu Grabar-Kitarović kada je posjetila slijepu Splitsku.

Klara Kukoč, 6.c

NATJECANJA

Državno natjecanje u debati

Debatni klub Manuš (Josipa Franetović, Antea Gabrić i Ida Orlandini) – 4. mjesto

Županijsko natjecanje iz geografije

Renco Lujić, 5.a – 1. mjesto

(pozvan na državnu razinu)

Luka Tomić, 5.c – 5. mjesto

Županijsko natjecanje iz biologije

Karmen Šoljak, 7.a – 3. mjesto

Renco Lujić, 5.a

Lav Mlinar, 4.b

Županijsko natjecanje iz matematike

Lav Mlinar, 4.b – 1. mjesto

Klokan bez granica

Lav Minar, 4.b – 1. mjesto

Lav Mlinar, Luka Librenjak i Toni Balint, 4.b – učenici rangirani među 10% najuspješnijih natjecatelja u Hrvatskoj

Županijsko natjecanje iz hrvatskog jezika

Karmen Šoljak, 7.a – 5. mjesto

Županijsko natjecanje iz engleskog jezika

Maja Žuvela, 8.a – 6. mjesto

Natječaj „Kad si sretan, i sunce za tobom žuri“

Duje Kovač, 4.b – 1. mjesto

HIPPO 2021 - 9th International English Language Olympiad*Plasman u polufinale:*

Lara Žaja i Leona Šerić, 5.a

Lara Jaković, 6.a

Marijeta Matić, 6.c

Županijsko natjecanje**Čitanjem do zvijezda**

Rafaela Vučica (5.b), Marina Vučica (7.b) i Antea Gabrić (7.b) – 6. mjesto

+ natjecanje u kreativnosti

Rafaela Vučica, 5.b – 3. mjesto

MANUŠANI I MATEMATIKA

I ove su godine naši mali Manušani sudjelovali na matematičkim natjecanjima i postigli izvrsne rezultate. Matematička liga je natjecanje koje se održava u četiri kola. Učenici u paru rješavaju zadatke i timskim radom postižu izvrsne rezultate. Naši su učenici postigli izvrsne uspjehe te još jednom pokazali kako i dalje vrijedi ona izreka „Kad se male ruke slože, sve se može!“.

Drugi razredi osigurali su visoko 4. mjesto od 172 prijavljene škole, trećaši su na 9. mjestu od 177 prijavljenih škola, a četvrtaši su u cjelokupnom poretku zauzeli 13. mjesto od 241 prijavljene škole. Sve pohvale malim pametnim glavicama na još jednom iznimnom uspjehu.

Kad se male ruke slože, sve se može!

Sada ih u lipnju čeka i matematičko natjecanje Klokan bez granica gdje će, vjerujemo, postići izvrsne rezultate kao i svaki put do sada. Vjerujemo u njih i s nestrpljenjem iščekujemo njihove nove matematičke avanture i uspjehe.

Sretno im i naši su junaci, ma kakve god rezultate postigli.

Fani Katić

MEĐUŠKOLSKO NATJECANJE IZ EMOCIONALNE PISMENOSTI

Toni Smiljanić s nagradom i ekipom iz 6.c

Dana 13.11.2020. virtualno se održalo 4. međuskolno natjecanje iz emocionalne pismenosti koje je i ove godine centralni događaj Mjeseca borbe protiv ovisnosti kao i protekle četiri godine. Snimajući video uratke na situacijske teme koje su vezane za ispitnu anksioznost, vršnjačko nasilje, ponašajne i druge ovisnosti i sl., koje se nameću kao problematika odrastanja, učenici su završili i posljednji dio dvomjesečnih aktivnosti koje su zahtijevale poštivanje epidemioloških mjera. Na natjecanju su sudjelovali i učenici 6. razreda OŠ Manuš-Split. Međuskolno natjecanje se sastojalo od grupnog

i individualnog natjecanja na kojem je online sudjelovalo preko 500 učenika osnovnih škola Splitsko-dalmatinske županije. Društvena igra „Pretežno vedro“ u sklopu natjecanja odigrana je više od tisuću puta. U grupnom natjecanju zaslužen su pobijedili učenici OŠ Trilj – PŠ Košute. Posebno smo ponosni što je individualni pobjednik natjecanja naš Toni Smiljanić, učenik 6.c razreda. Čestitamo Toniju na ovom velikom uspjehu kao i svim učenicima koji su sudjelovali u ovom hvalevrijednom projektu!

Tonka Orlandini

INTERVJU S BIVŠOM UČITELJICOM OŠ MANUŠ - LADOM REŽIĆ

Dovoljno je reći *učiteljica hrvatskog jezika u OŠ Manuš* i svi će prvo baš nju spomenuti – Ladu Režić. Prošle godine napustila je svoje radno mjesto u Manušu i otišla u mirovinu nakon više od 35 godina rada kao učiteljica i razrednica brojnim generacijama. Mnogima je bila i ostala vrlo draga učiteljica s bujnom maštom i silnim idejama kojima je oplemenjivala našu školu. Njenom radu u čast pozvali smo ju na kavu i pitali kako provodi svoje umirovljeničke dane.

Već ste skoro godinu dana u mirovini; kako i gdje provodite svoje vrijeme?

— Provodim vrijeme uglavnom u kući. S obzirom na to da imam psa, šetamo po Žnjanu. Također, jako puno vremena provodimo na Braču, u Bolu imamo kuću. Prošle sam godine „otkrila“ deveti mjesec. Počela je škola, a ja se nisam morala vratiti, nego sam ostala i dalje se kupala na Zlatnom ratu. Bilo mi je predivno.

Odakle želja da postanete baš učiteljica hrvatskog jezika?

— Moji su nona i nono u Varošu imali kuću gdje je naša starina. Na prvom su katu bile sobe pa skale, a na drugom katu kuhinja, u slučaju požara. Bile su drvene skale na kojima bih ja kao curica, mala djevojčica, poslagala bilježnice. Uzela bih šibu i bila bih učiteljica, a bilježnice su mi bili učenici. Onda bih ja njima zadavala zadatke, ispitivala ih, zadavala im domaće radove... Ako mi ne bi odgovorili kako bih ja htjela, onda bih ja njih i udarila. Kao curica sa 7-8 godina bila sam vrlo stroga učiteljica. To je već bilo usmjerenje da budem učiteljica. To što sam na kraju izabrala

Uvijek rado u svijetu knjiga

hrvatski, najvjerojatnije je bila moja želja za čitanjem. Vječno sam čitala.

Dugo ste godina poučavali učenike o brojnim književnicima i pjesnicima.

Možete li istaknuti svog najdražeg?

— Dragutin Tadijanović. Daleko najdraži. Njegove pjesme su za mene bile priče.

Brojnim generacijama pričali ste o svojim putovanjima, izletima i iskustvima.

Ima li neki koji biste istaknuli, koji Vam je posebno ostao u sjećanju?

— Proputovala sam sve kontinente osim Australije. Toliko je tih mjesta koje bih ja rado opet htjela posjetiti. Na televiziji gledam seriju

S posljednjom generacijom

o Italiji i Siciliji. Tako rado bih opet htjela Siciliju vidjeti. Jedan prekrasan otok. Mislim da nisam dovoljno vidjela što sam sve mogla vidjeti u tom svom jednom putovanju od tjedan dana što sam bila.

Cijeli ste radni vijek radili u nastavi uživo.

Koje je vaše mišljenje o nastavi na daljinu?

— Vrlo loše. Nisam se snašla u nastavi na daljinu. Mislim da za učenike isto nije dobra, pogotovo kod predmeta kao što je hrvatski. Uvijek sam voljela razgovarati s učenicima. Općenito nisam za nastavu na daljinu.

Nedostaje li Vam ponekad Vaš učiteljski posao?

— Da, dosta mi nedostaje.

Nakon toliko godina razredništva, je li Vam neki razred ostao u srcu? Ako jest, zbog čega?

— Mnogo učenika i razreda mi je u srcu. Silno mi je drago kad mi se učenici jave, kad me pozdrave kao odrasli ljudi s obiteljima. Jer ja ostavljam djecu, ja ih pozdravljam kad oni odlaze kao osmaši, a još su djeca.

Brojne ste generacije vodili na izlete i ekskurzije. Ima li neki događaj koji nikada nećete zaboraviti?

— Ima, naravno da ima. Bili smo u Hotelu Turist u Varaždinu. Kad sam išla u obilazak soba, na jednu sobu kucala sam i nitko mi se nije javljao. Već sam se prestrašila jesu li djevojčice, osmašice, u sobi ili nisu. Nakon dugotrajnog kucanja, otišla sam po recepcionera da mi otključa sobu. Kad mi je otključao sobu, imala sam što vidjeti. Jedna djevojčica ležala je na krevetu sa slušalicama u ušima i ležeći pjevušila. Druga je u kupaonici fenom sušila kosu.

Treća je sjedila na prozoru s glavom put vanka i razgovarala s ekskurzijom koja je bila kat poviše. Tako da me nitko nije čuo u tom mom upornom kucanju. To neću nikada zaboraviti.

Ispravljali ste na gomile ispita i načitali se razno raznih učeničkih odgovora. Pamтите li neki odgovor kao najsmješniji?

— Sjećam se da je u jednom sastavu učenik napisao da su se valovi na plaži valjali kao pečeni krompiri u škrovadi... Trebali bismo to zapisivati. Tko bi se svega sjetio, bilo je tu zaista bisera.

Za kraj. Imate li nešto poučno reći učenicima Manuša?

— Najpoučnije bi bilo da malo više čitaju, a malo manje budu na internetu. Da se više druže sa svojim prijateljima, da razgovaraju, da sjede ispred kuće na zidicima, da idu na izlete zajedno, a mobitele i laptope ostave malo sa strane.

Rita Iva Sokol, 8.b

SAN ILI JAVA?

Već smo dugo mama, tata i ja planirali odlazak u Austriju. Moja majka je već bila tamo i pokazala mi bezbroj fotografija. Krenuli smo u Beč avionom iz Zagreba. Kad smo stigli, odsjeli smo u jednom jako lijepom apartmanu. Popodne smo prošetali po gradu uz rijeku Dunav i razgledali stari grad.

Hofburg palača

U starom gradu vidjeli smo: palaču Hofburg u kojoj je još uvijek mnoštvo povijesnih predmeta koji svjedoče o životu austrijskih vladara, gradsku vijećnicu Rathaus, Bečku državnu operu... Sutradan nakon doručka otišli smo u dvorac Schonbrunn. Tamo nas je vodič proveo kroz cijeli dvorac. Dvorac je

I kad sam bio mali, zoološki vrt mi je bio najdraži...

prekrasan s jako puno soba i svaka je drugačija. Kad smo napokon razgledali dvorac, otišli smo u zoološki vrt Schonbrunn. Zoološki vrt je jako velik i tek smo se navečer

Worthersee

vratili u apartman. Sutradan smo otišli u luna-park Prater. Dobro smo se zabavili i onda otišli na toranj na Dunavu gdje smo i ručali.

Četvrti dan smo otišli u botanički vrt gdje smo vidjeli mnoge biljke iz cijelog svijeta. Inače je smješten neposredno uz dvorac Belvedere iz 18. stoljeća čiji su vrtovi, naravno uz raskošne sobe, salone i stubišta, posebno dojmljivi. Poslije smo otišli u katedralu svetog Stjepana koja se nalazi na Trgu sv. Stjepana. Građena je u romaničkom i gotičkom stilu na ruševinama nekadašnjih dviju crkava. Zbog krova živopisnih boja postala je jedan od najprepoznatljivijih simbola Beča.

Nakon svih tih obilazaka vratili smo se umorni u apartman. Peti dan smo se spremili za povratak autobusom prema Hrvatskoj. Krenuli smo autobusom prema Klagenfurtu, glavnom gradu savezne države Koruške. U gradu postoji barokna katedrala koju smo obišli zajedno s ostalim turistima. Zatim smo krenuli prema jezeru Worthersee koje je najtoplije od alpskih ledenjačkih jezera. Na njemu se nalazi najveća europska jezerska plaža. Posebna znamenitost je Minimundus s umanjenim kopijama najvažnijih svjetskih građevina što mi se najviše svidjelo. U Minimundusu smo vidjeli preko 150 minijaturnih modela arhitektura iz cijelog svijeta, napravljenih u mjerilu 1:25. Neki od izloženih modela su: Kip slobode, bazilika sv. Petra, Sidneyska opera, Bijela kuća itd. Nakon obilaska posjetili smo zvjezdarnicu i krenuli prema Hrvatskoj. Bilo mi je jako lijepo, iako naporno, i jedva čekam sljedeće putovanje.

JESEN U ISTRI

Na jesen sam išla na najbolje putovanje ikad. Na putovanju sam bila s mamom i prijateljima Marijom, Damirom i Martom.

Po dolasku smo se smjestili u Fažani i odmah se okupali u bazenu.

Popodne je bilo rezervirano za Pulu. Naravno, išli smo do najpoznatijeg i najznačajnijeg spomenika kojim započinje i završava svaki obilazak grada – pulska Arena. Bilo je kao u staroj Grčkoj, samo su nedostajali gladijatori. Kameni stupovi, a tek mjesta za fotografiranje, prava divota.

Dora u Areni

Sutradan smo išli na jedan od najromantičnijih otoka – Brijuni. Posjetili smo Safari park gdje smo vidjeli stepske zebre, paune kako se šepure, smiješne magarce, krave i slonicu. Slonica se igrala lopticom. Svi smo je gledali i smijali se. Također, bili smo u Etno parku koji je dio Safari parka. On predstavlja tipično istarsko domaćinstvo, a obogatile su ga životinje kao što su istarski vol, istarska ovca, koza i magarac. Morali smo i doći do papige. Titov Koki je papiga koja voli pričati i zezati se, ali je i tajnovita. Rijedak je primjerak žuto-kukmastih kakadua, koji poživjeti mogu i do sto godina.

Šetali smo i uživali u predivnoj prirodi. Iza toga smo ručali, hrana je bila odlična. Kasnije smo se odmorili u predivnom apartmanu, a navečer išli u Rovinj. Šetali smo po ulicama Rovinja, a onda sjeli u kafić uz svjetlucavo more na piće i tad je počela parada automobila – izložba oldtimer. Od najstarijeg do najmlađeg. Bilo je jako zabavno i lijepo. Svi smo pljeskali i zabavljali se.

Sutra smo otišli u Opatiju. Šetali smo kroz park Angiolina, labirint pun cvijeća i raznih biljaka. Cvijet kamelija, koji upotpunjuje ljepotu

Koki

Otisci dinosaura

Park Angiolina

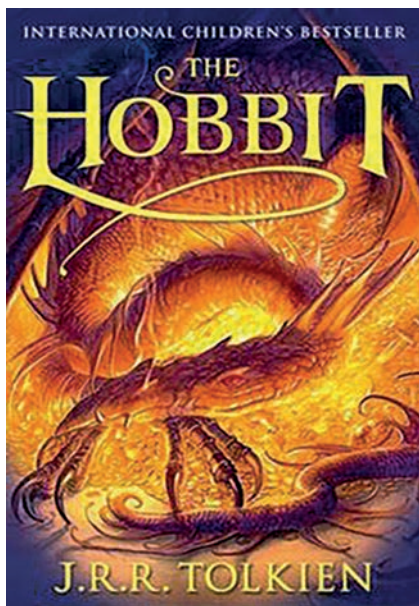
ovog parka, postao je simbolom Opatije. Kad smo izašli iz labirinta, išli smo na kavu u predivan kafić s pogledom na čisto more. Došao je kraj našem putovanju pa smo krenuli put Splita. Po povratku smo svratili u Zadar. Zadar je poput muzeja na otvorenom. Gradske su zidine drevni čuvari toga muzeja. A tek kada šetnja odmakne nešto dalje od bedema, do novih gradskih atrakcije poput Pozdrava suncu ili Morskih orgulja...

Tu je i završilo moje čarobno putovanje. Ja sam uživala, a nadam se da ste i vi.

Dora Sladojević, 6.c

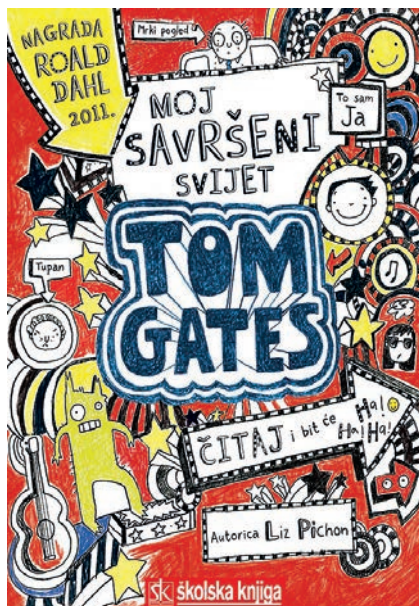
Povodom Noći knjige, neki učenici su nam preporučili svoje najdraže knjige.

OVO LJETO IMATE ŠTO RADITI!

Jedna od mojih najdražih knjiga je *Hobbit* J. R. R. Tolkiena. *Hobbit* započinje kada u kuću glavnog lika Bilba Baginsa upadaju čarobnjak Gandalf i 13 patuljaka te ga nagovaraju da krene s njima na putovanje. Za vrijeme putovanja događaju se svakakve zgode i nezgode. Mislim da će se ova knjiga sviđeti svima koji vole fantastiku i pustolovinu.

Marina Vučica, 7.b

Izabrala sam knjigu *Tom Gates* zato što je jako smiješna i zanimljiva za čitanje. Imam više knjiga iste autorice i sve su jako zanimljive. Preporučila sam svim prijateljima da je pročitaju i svi su rekli da je knjiga odlična. Čak sam ju nekima kupila za rođendan. Nadam se da će autorica napisati još dijelova knjige da mogu uživati dok ih čitam.

Sara Mozara, 5.c

Ja volim čitati *Gregov dnevnik* jer me uvijek nasmije, jako je zabavan i nešto novo naučim.

Sara Lalić, 4.c

Jako volim Gregove fore, zabavno je i smiješno, a osim toga to je strip. Preporučujem vam da se čitajući zabavite.

Niko Ćurčić, 6.b

Moj omiljeni naslov knjige je *Ježeva kućica*. Ova priča mi je jako draga. Kad pogledam na nju, sjetim se svega. Dok sam još bila mala, ta je knjiga uvijek bila uz mene. Od početka do kraja sam je recitirala. I dan danas je znam uzeti u ruke i prolistati.

Leona Šerić, 5.a

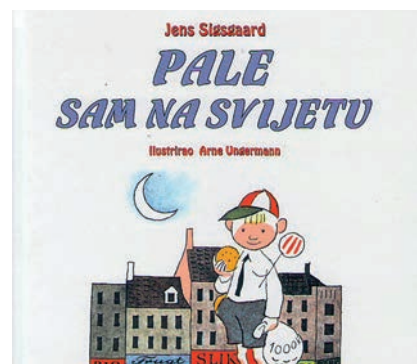
Najdraža mi je knjiga *Kako sanjaju stvari* jer one pričaju o sebi.

Roko Ivkošić, 1.a

Tri medvjeda i gitara je jako poučna priča jer su svi medvjedići različiti, a jednako važni.

Cvita Anandi Ilinčić, 1.b

Sviđa mi se knjiga *Pale sam na svijetu* jer nije lijepo biti sam na cijelom svijetu. Ne smijemo zaboraviti na prijatelje i obitelj.

Darija Polić, 1.b

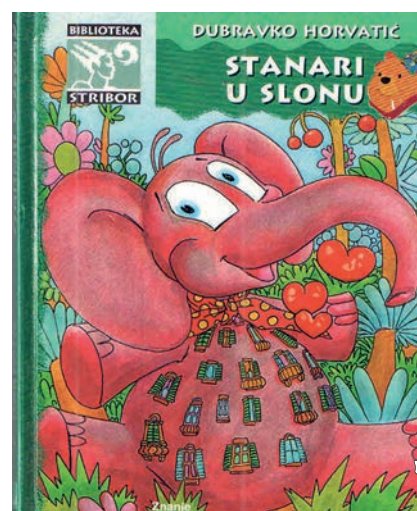

Kada sam u knjižnici uzela lektiru *Kći Lotrščaka*, pomislila sam: Uh, kako je velika, tko će ovo pročitati?! Međutim, kad sam počela čitati, nisam mogla prestati jer je svaka radnja bila napeta i zanimljiva. Vidim da knjigu ne treba suditi po koricama ili veličini, nego čitati i uživati.

Nina Martinić, 8.b

Sviđa mi se ova knjiga jer je slon toliko velik da su ljudi ušli u njegovo uho. Ha, ha, ha! Priča je baš zabavna.

Rafaela Vidulin, 2.c

UZ NAS NISTE SAMI...

Svi na ovome svijetu imaju neke svoje junake, ali u ovom događaju cijela se Hrvatska pokazala kao pravi junak.

U Petrinji se 29. prosinca dogodio jaki potres koji je također zahvatio i cijelu Sisačkomoslavačku županiju. Cijeli grad bio je srušen, ljudi su ostali bez svojih toplih domova. Neki su morali spavati i na ulicama usred hladnog, kišovitog i mračnog prosinca. Nije bilo ni hrane ni pića, ali bilo je junaka. Imali su najvećeg prijatelja za kojeg nisu ni znali da postoji. Kao što stara poslovice kaže:

„Pravi se prijatelj u nevolji poznaje.“ Hrvatska se organizirala i pomogla Petrinji i okolnim mjestima. U cijeloj Hrvatskoj, Hrvati su ustali na noge i pomogli ljudima. Svaki dan netko bi poslao hrane i pića gladnim i žednim ljudima koji

su proživjeli veliku traumu. Osim hrane i pića, bilo je tu i igračaka, jastuka, deka, grijalica i svega što bi žalosne, promrzle i gladne ljude moglo oraspoložiti. Zaista je vrijedila ona – dijeljenjem se sreća množi. Također su osnovane i aktivirane

grupe s ciljem pružanja pomoći žrtvama pogođenim katastrofalnim potresom kao što su Crveni križ, Pomoć Petrinji i mnoge druge. Ljudi su odlazili u Petrinju na nekoliko dana, pomagali im, kuhali...

Najmanja sitnica nekome nekada znači sve. Najljepše je vidjeti da nisi sam i da uvijek netko ima za tebe ruku prijateljstva i podrške. Ništa na ovome svijetu nema veću cijenu od pravog prijateljstva.

Hrvatska je još jednom pokazala veliko srce

Razrušeni grad

Ema Trumbić, 7.a

MILLIE BOBBY BROWN

19. veljače 2004. u Španjolskoj, u bolnici HC Marebella, rođena je Millie Bobby Brown. Britanskog je podrijetla, ali su ona i njezina obitelj živjeli u Španjolskoj godinu dana pa su se preselili u Ameriku. Millie se počela baviti glumom 2013. godine, s osam i pol godina.

Govoreći u Studiju10 u Australiji 2017. godine, Millie je otvorila svoje pitanje djelomičnog gubitka sluha. Rekla je: „U mladosti sam uvijek imala loše uši i nikada nisam nikoga mogla čuti.“

U studenom 2018. godine Millie je postala najmlađa UNICEF-ova veleposlanica dobre volje, obećala je da će se zalagati za milijune djece čiji se glasovi uništavaju širom svijeta, bilo zlostavljanjem ili zbog siromaštva.

Godine 2019. Millie je objavila vegansku liniju šminke pod nazivom Florence By Mills. Marka je dobila ime po Millieinoj prabaki, koja se zvala Florence.

Do sada je Millie osvojila devet nagrada, uključujući jednu nagradu za izvanrednu izvedbu ansambla u dramskoj seriji koju dijeli sa

suradnicima iz ekipe Stranger Things te nagradu za MTV Movie. Također ima nagrade iz showa Teen Choice Awards i Kids Choice Awards za omiljenu TV glumicu. Trenutno ima ukupno 25 nominacija, koje uključuju i onu za Emmyja.

Millie voli životinje i ima šest pasa: Winnie, Nora, Leo, Luna, Reggie i Ronnie. Kada je bila manja imala je dvije kornjače kopnenice: Becky i Davida.

Glumila je u filmovima i serijama: Stranger Things, Enola Holmes, Godzilla vs. Kong, Godzilla vs. Kong 2, Moderna obitelj, The Eternals, Intruders, Navy CIS...

Gabriela Mirić, 5.c

ERLING BRAUT HAALAND

Norvežanin Erling Braut Haaland rođen je 21. srpnja 2000. godine u Leedsu u Engleskoj jer mu je otac u to vrijeme tamo igrao nogomet. Erling je poznat po svojoj brzini i snazi te je zbog toga dobio nadimak „Terminator“. Smatra se jednim od najboljih mladih nogometaša svijeta. Kada je došao u njemački klub Borussia Dortmund, njegova je popularnost porasla. Osvojio je mnoge nagrade, ali najvažnije su Golden Boy 2020, Zlatna kopačka, no ne smijemo zaboraviti da je Haaland postao prvi tinejdžer koji je postigao gol u pet uzastopnih utakmica UEFA-ine Lige prvaka. Smatram da on može biti idol mladima zbog

svog truda i napornog rada. Kao dijete je radio na polju, a danas je među najboljim nogometašima svijeta. Još uvijek pomaže svojoj obitelji pri sadnji krumpira, cijepanju drva... On je primjer da se uz puno truda i muke može postići puno.

Luka Tomić, 5.c

A LETTER TO A PRESIDENT

Dear Mr Biden,

I know you are probably very busy, but I have to tell you about a big problem. Our planet is dying, and we need your help!

You have already heard about global warming, but you didn't do anything to stop it. Now, I am going to inform you about even more problems, and I hope you will read this very carefully.

First, I am going to tell you about sea and animals in it. Temperatures are rising which causes ice caps to melt. Sea levels are rising and there are already some towns that are flooded. In the future, many islands will disappear, and will be covered by sea. Corals are animals, but they don't walk or swim, they just stay in one place mostly in big groups. Sea is getting warmer and corals are dying! Our sea is polluted. You still don't see any problems?

Burning fossil fuels causes CO₂ to go into the atmosphere, so Earth can't even cool down at night. That is called a greenhouse effect. Did you know that when you burn the forests, about 25% of CO₂ goes into the atmosphere? We are also destroying some animals' habitats. That's awful. We have to stop doing that! There are so

many endangered animals. Here in Croatia some of them are lynx, dolphin, grey wolf and even brown bear. As a big animal lover, I wish I could do more to help our planet. But you can do much more! You can help people, animals, even the whole planet and you don't do anything? Because it's expensive? Because you are lazy? You don't care about the future?

Well, I care! That is my future and I will do everything that's in my power to make it better!

Also, did you know that we have islands made out of waste? All plastic bottles that we don't recycle go there. It's sad that we don't know what to do with our own waste.

As a teenager, I can only do some simple things around the house, for example – keep the fridge full, turn the heat down by one degree or take a shower instead of a long bath.

But you? You can do much more! You can make some new laws or decisions! You have to act now! Please help while there is still some hope.

Yours sincerely, Sara

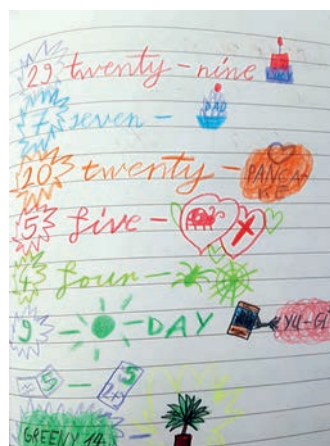
Sara Lazaneo, 8.b

Lucija Desnica, 3.b

Anja Topić, 3.b

Lucija Mušterić, 3.b

Lucija Družijanić, 3.c

THE STORY OF A BANKNOTE

I was printed in the central bank with millions of other notes.

We were all crisp and new. We were so excited to see what our new life has to offer...

I've experienced a lot with my fellow bank notes since that day, so here's a short story about it.

First, we've all been delivered to banks all around the US, since we're all dollars. Then we've been stored in cash machines. I've liked it in there, it was quiet and I got to be with my friends, until, some human decided to take me. He put me in his wallet which was full of coins! I never really got along with coins, so it was tough having to share the same space... But obviously, that wasn't my first or last time in someone's

wallet, I've been passed around many wallets and cash machines!

And of course, after some time, I got old and used by many humans. Some little boy even ripped off a part of me once! They thought I wasn't pretty anymore, so they sent me back to the place where I came from.

Right now, I am in the central bank, and my life is about to come to an end. I'm going to be replaced with another dollar bill! But it's fine, because in the future, I believe that all of us will be replaced by some modern electronics...

Nera Kuzmanić, 8.a

Safer Internet Day

- don't post everything about you (your personal information)
- don't post pictures of your friends and family if you don't have their premission
- don't talk to strangers or people that you haven't met in real life
- don't give your personal stuff to strangers
- don't believe everything the stranger said

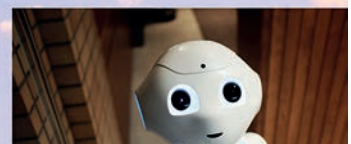

Leona Šerić, 5.a – Safer Internet

Robo dance

- Prof. Šerić
- Dance teacher for robots
- Futuristic classes with whole new technologies
- Different dance competitions
- Everyday from 9:30 until 10:30, or from 16:30 until 17:30.
- Come, take a look and bring your robots with you, so I can teach them how to dance because every robot needs a little bit of rhythm 😊!

Scan the code, and you will see my work!

Leona Šerić, 5.a – nova zanimanja

Making fun of online classes #1

Liviya Van Gijtenbeek Prkić, 5.a - nova zanimanja

Online classes
behind the camera. 😂

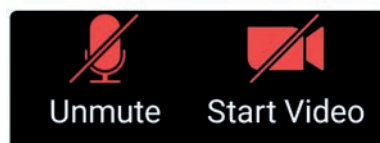

Making fun of online classes #2

Making fun of online classes #3 & #4

name a better duo. I'll wait.

IMPRESSUM

MRAVAC, list učenika OŠ Manuš-Split
Broj 12, lipanj 2021.

NAKLADNIK
OŠ Manuš-Split, Vukovarska 11, 21000 Split

GLAVNA UREDNICA I VODITELJICA
Ivana Goreta, prof.

UREDNIŠTVO
Luka Tomić i Gabriela Mirić, 5.c
Dora Sladojević, 6.c
Ema Trumbić, 7.a
Marina Vučica i Mihovil Glavaš, 7.b
Rita Iva Sokol, 8.b

LIKOVNO UREDNIŠTVO
Ivana Goreta, prof. i Ana Pletikosić, prof.

NASLOVNICA I NAZADNICA
Maja Zekan, 6.c

GRAFIČKA PRIPREMA
Vidoš dizajn, obrt za računalne usluge

TISAK
Alfa d.d, Zagreb

NAKLADA
650 primjeraka

WEB
<http://www.os-manus-st.skole.hr>

manuš

www.os-manus-st.skole.hr